

1. Mijn ko - ning en mijn God al - mach-tig, hoor, ook als mij het woord ont-
 2. Ik leg des mor-gens al mijn klach-ten en zor-gen, voor uw aan-ge-
 3. Geen bo - ze kan bij U ver - ke - ren, geen god-de lo - ze met zijn
 4. U bent, o God, niet te be - ha - gen met werk van on - ge-rech - tig-
 5. Door uw ge na - de mag 'k be - tre - den de drem-pel van uw hei - lig-
 6. Laat uw ge-rech - tig - heid mij lei - den om mij - ner te - gen-stan - ders
 7. De mond van bo - zen is vol zon - de, hun keel is een ge - o - pend
 8. Wie bij U schui-len, jui - chen al - len, daar ie - der, die uw naam be-

- breekt; ik maak U, Heer, mijn nood deel ach - tig, een mens die
 - zicht) Dan zie ik uit en blijf ik wach - ten bij 't glo - ren
 - waan. U haat hen, die het on - recht e - ren; zij kun - nen
 - heid. U kunt be drie - gers niet ver dra - gen, de mens tot
 - dom, waar ik U loof met mijn ge be - den en ik aan-
 - wil. Wil mij een ef - fen weg be rei - den, maak mij in
 - graf. Ver - stoot, die tel - kens U weer ston - den; geef o - ver-
 - mint, voort - du - rend in uw wel - ge val - len, ach - ter uw

tot U zucht en smeekt.
 van het mor - gen licht.
 voor U niet be - staan.
 - list en moord be reid.
 - bid-dend tot U kom.
 - U ge - rust en stil.
 - tre - ders heel hun straf.
 schild be - scher-ming vindt.